

LUSTSEGLING FÖRR I TIDEN

År 1754 yttrade sig den engelske författaren Henry Fielding när han seglade nedför Themsen på sin väg till Portugal om

”den beklagansvärda brist på smak i våra nöjen som vi visar genom att nästan fullständigt försumma att trakta efter vad som synes mig vara den högsta av alla förlustelser- att själva segla våra egna små båtar som konstruerats enbart till vårt eget behag. Jag medger att om det ska njutas på ett någorlunda utsökt sätt är det dyrt. Men sådana utgifter skulle inte överskrida vad som är möjligt för en måttlig förmögenhet och skulle ligga Betydligt under det pris vi dagligen betalar för nöjen av ett betydligt enklare slag”

Att Fielding var medveten om nöjesseglandet (och dess kostnader) råder inget tvivel om, men det är tydligt att vid den tid då han skrev blomstrade inte sporten, i varje fall inte på nedre Themsen, så som den en gång gjort. Detta berodde delvis på de långa perioder av krig som rådde mellan de större europeiska makterna under sjuttonhundratalet, men fortfarande skrämdes många bort från denna sport på grund av pirater och havets faror.

Lustsegling med egna båtar var från början förbehållet kungar och mycket rika personer. På 1600-talet seglade kungen av England på Themsen. Till havs var det alltför farligt p.g.a piratriskan. Från 1729 och tills Frankrike erövrade Algeriet betalade Sverige tribut till Barbarestaterna (sjörövarstaterna) i Nordafrika för att svenska handelsfartyg inte skulle angripas.

Joshua Slocum den förste ensamseglarer jorden runt jagades av pirater när han lämnade Gibraltar på sin resa. Den följande felucken kom så nära att han såg de hårtofsar med vilka alla skurkar skulle dras upp till sin himmel. Slocum kom undan tack vare en stormby och en jättevåg som knäckte storbommen för honom och fullständigt avmastade felucken.

”Må Allah svärta deras ansikten”, skrev Slocum. I dessa dagar pågår jakten på pirater i Adenviken. Flera länders flottor bl.a. Sveriges deltar.

Gunnar Keiser